

מסך רחב, פיומזיווועה (הגרועים ביותר שכתב ברט בכראך אייפעס), וכוכבים גבוים כים שאינם מבינים מה רוצים מהם, זה כבר עובר כל גבול. העובדה שפרט זה נכשל בקופה (לא רק בישראל אלא כמעט בכל מקום), מעידה כשלעצמה שיש בכל זאת תיקוה כלשהי להציל את הטעם הטוב של המין האנושי.

ואילו הנחש, היונה דוגמא לאותם סרטים המאמינים כי הם יוצאים ידי הובתם על-ידי הרכבת רשימת כוכבים גדולים (הנרי פונדה, יול ברנר, דירק בוגארד, פיליס נוארה ועוד), שכל אחד מהם מופיע על הבד למשך דקות מעטות בלבד, ונעלמים, וחוזר מזה אין שם כלום. הסיפור יכול היה אולי להזכיר בצורה כלשהי את פרשת פילבי, אילו היה מישוה מתייחס ברצינות להנחה שפרט לכוכבים בסרט צריך להיות גם סרט.

(המשך מעמוד 33)

הפצתו, הם האשמים במידה רבה, בתור צאה המבולבלת והשיטחית.

ועוד אכזבות, דון סיגל, שיצא לי ראשייה מן העולם המוכר לו היטב, רחובות ארצות-הברית ואורחיה, התאקלם אך בקושי באנגליה של טחנת-הרוח הש" חורה, כנסינותיו להפוך את הסרט לפאר רודיה על מינהגים בריטיים, תוך שמירת ההיוניות בכל סצינה וסצינה לחוד, מאבד הסיפור את המיבנה המוצק המאפיין את עבודתו של סיגל, והסבירות שלו הופכת מוטלת בספק.

ואילו ריצ'ארד ברוקס, מי שעשה את זרע הפורענות ואת בום קר, ונחשב בזמנו כאחד הכוחות הנמרצים הנועמים של הור ליווד, התמסס במלודרמה רדודה, שבאה לשרת בעיקר את אשתו, ג'יין סימונס. הסוף המאושר שלו, נושא בקושי כמה סימני עיקבות של מה שהיה ברוקס פעם. אולם האכזבה הגדולה ביותר של ה- שנה היה לודוויג, כי לוקינו ויסקונטי נימנה עם היוצרים הגדולים ביותר שהיו לקולנוע אייפעס, ולודוויג השני מלך באי וואריה, ספק איש-רוח אנונימי ספק מטורף, פטריון אמנויות שגרצח בצורה מסתורית, לודוויג זה נוצר כאילו במיוחד על-מנת לשמש לויסקונטי נושא.

הנה, מה שיצא מן השידוך בין השניים, היו מיסגרות מפוארות של ארמונות היסטוריים, שבהם הדבר היחידי שהעסיק את

גורים סיאמיים למסירה

תמורת 140 ל"י. לפנות לטלפון 244553, בין השעות 15—14 בימי חול.

שובע עד-להתפקע

ל עומת הכישלונות, הסרטים הבול-בולטים של השנה, ובראש הרשימה, יש לציין את הוליה הגדולה. לא משום שהוא פתח אופקים חדשים בפני אמנות הקולנוע או שיכלל את אמצעי-הביטוי הטכניים שלה, ואפילו לא בשל התייחסות הדרמאטי של התסריט. השיבותו של ה- סרט בכך שהוא משתמש בשפה קולנועית קיימת, כדי לומר משהו חשוב, והוא עור שזאת כך, שאנשים אינם יכולים להי-שאר אדישים למוצג בפניהם.

טירוף הולילה שלמעלה מכותה-העיכול. והאגירה שלמעלה מן הצורך, זוהי אחת המכות החמורות של העולם המערבי ה- שבע עד-להתפקע, ומארקו פרי מציג טי-רוף זה בדרך הנקבת ביותר. ארבעה גי-בורי הסרט הם נציגי הבורגנות הרגילה ביותר, ותהליך התאבדותם, תוך אכילה ומישגלים, הוא סמל לעולם שלם הקובר

ונטורה בן שנה טובה איזה מין מיקצוען!

ויסקונטי, הוא הידרדרותו האישית של לודוויג, בשל ההומוסקסואליות, אל זרר עות הטירוף, ואפילו בזאת לא טרח ויסקונטי להתעמק, באשר לכל אורך הסרט נדמה כי לודוויג הפך סוטה, רק משום ש-דודניתו סירבה לקיים איתו יחסים.

מה שנוגע לאפוסטרופות האמנותיות, ה- יחיד שנהנה ממנה, במיסגרת הסרט, היה ואגנר, המוצג כמוקיון תכנן, שכישרונותיו מוסתרים היטב. שוב, גם בקשר לסרט זה דובר על קיצוצים, אלא שאלה נעשו על-ידי ויסקונטי עצמו, ואם זה מה שהשאיר, אז ממש כואב הלב.

לרשימת הסרטים המרגיזים ביותר של השנה, מצטרף גם רבי יעקב של ז'ראר אורי, שהיה דוגמא ומופת לטעם רע, ולא רק בתיאור יהודי צרפת, אלא בכל ההלצות שלו, החל מן הנפילה לתוך אמר בט של מסטיק ירוק, שאיפשרה ללואי דה-פינס להוציא מכל מיני נקבים בגופו בלונים צבעוניים לרוב, ועד להתונה ליד קבר נפוליאון, עם המישמר הרפובליקני המצדיע בהכנעה.

הכישלון השמן ביותר של שנה זו, ושל עוד שנים רבות, היה ללא-ספק ניסיון-הנפיל להחיות את האופק האבוד של גיימס הילטון, ועוד בצורת מחזמר. הרעיון ה- תמים של הילטון — שניסה לתאר חבל ארץ נפלא בשם שאנגרי-לה, המוסתר אי שם במעמקי התימלייה, שם משמרים אנ-שים מושלמים במיזגם ובחינוכם את כל ערכי התרבות האנושית — הפך בזמנו לסרט תמים ומצליח לאיפהות מן הספר. זה היה ב-1937, והבמאי דאו היה טרנף קאפרה, מגדולי הכישרונות של הוליווד בכל הזמנים, אלא שמאו חלפו שנים רבות, מילחמת-עולם, שואה, ויאסונאם, ביאפרה, ועוד. בנייהאדם מתקשים כבר לבלוע את הגלולה המתקתה הזאת ברצינות, וכאשר מטביעים אותה בתוך קנקן ענק של צבעים.

צ'פלין בן, הדיקטטור הגדול איזה מין גאון!

את עצמו משום שאינו מסוגל להעריך אלא את מה שביכולתו למשש, לשגל או לזלול, ואם זה נראה מגעיל ודוחה, אין זו אשמתו של פרי, אלא של אלה ש- שימשו לו השראה, והמהווים רוב בעולם החופשי. בהחלט נוגע לכולם, המתאיפחים ללא הרף על ערכי החלוציות שהלכו ל-עולמם.

מי שאהב קולנוע בתור שכזה, לא יכול היה שלא ליהנות השנה מן הלילה האחרון קאר, המחווה היפה ביותר שנעשתה אייפעס לאמנות השביעית. פרנסואה טריפו איש המאוהב במיקצוע שלו, הראה כיצד הוא מביים סרט, ומה מניע את כל האנשים העובדים איתו. הסרט נעשה בהומור, בר-גישות ובחבנה ובאהבה רבה לבנייהאדם, על מעלותיהם והסרונותיהם.

חסידי סרטי הפשע והפעילות המב-ריקים יכלו למצוא בצי'פלין ואריק של דון סיגל, את כל מבוקשם. שלא כבטחנת-הרוח השחורה, עמד סיגל בסרט זה על קרקע מוכרת לו היטב, ובתיאור חוויותיו והרפתקאותיו של העצמאי האחרון בחברה ממוסדת, העמיד את החוק ואירגון הפשע על אותו מישור עצמו. בסצינה קצרה אחת (מישחק פינג'פונג בין אמריקאי לסיני) רמו, שלדבר יש השלכות רחבות הרבה

חייקל קיין אנטוני קווין ג'ימס מייסון

"חוזה במרסי" THE MARSEILLE CONTRACT

הצגת בכורה ארצית ממוצ"ש 21.9.74 בקולנוע "פאר" תל-אביב 4.30 — 7.30 — 9.30 למבוגרים בלבד

סרט מתח אלגנטי חלל הכתעות...

בסיסונות

- שמלות הריון
- מכנסי הריון
- טוניקות הריון
- חליפות הריון

כהן מודל

תל-אביב, רח' נחלת בנימין 4, קומה ב', דרך החצר פתוח עד 7 בערב (סגור בשעות 4—2)

להזמנות ע"י סוכן: טל. 50344, ת"א

כלבים וחיות-שעשועים

כלבים בעלי תעודות-יוחסין וכל סוגי כלבים וגורים ברי-איום, חתולי-בית וחתלתולים, טיפול וטרינרי יומיומי, פנ-סיון לכלבים וחתולים, אמב-טיות נגד טפילים.

אגודת צער-בעלי-חיים, תל-אביב, רח' סלמה 30, יפו. טל. 03-827621